

MAREK PUZIO

Zdjęcie: Adobe Stock

PRAWDA O EDUKACJI SEKSUALNEJ

O CZYM **NIE** POWIEDZĄ
EDUKATORZY SEKSUALNI?

#5 PRZYKŁADY REALIZACJI ZAŁOŻEŃ
PERMISYWNEJ EDUKACJI SEKSUALNEJ
W POLSCE I NA ŚWIECIE

CZ. I

WWW.ORDOIURIS.PL

MAREK PUZIO

PRZYKŁADY REALIZACJI ZAŁOŻEŃ
PERMISYWNEJ EDUKACJI SEKSUALNEJ
W POLSCE I NA ŚWIECIE. CZ. I

WARSZAWA 2023

WPROWADZENIE

Do tej pory w cyklu esejów poświęconych permisywnej edukacji seksualnej przedstawiono wybrane założenia tego modelu, które wzbudzają szczególne kontrowersje i obawy. Wskazano nadto na metody działania edukatorów seksualnych, także poza szkołą, oraz obecność ich postulatów we współczesnej kulturze i kinematografii.

W kolejnych dwóch esejach zaprezentowane zostaną przykładowe formy przekazywania treści obecnych w programie permisywnej edukacji seksualnej. W niniejszej odśtonie zwrócimy uwagę na wybrane pozycje książkowe, filmy oraz warsztaty „edukacyjne”, które mają dać młodym ludziom odpowiednią „wiedzę” oraz wyrobić „właściwe” postawy.

NIEWINNE ZABAWY I PRZEŁAMYWANIE BARIERY WSTYDU

Niemiecki przewodnik po edukacji seksualnej „Lieben, kuschen, schmusen”¹ („Kochać, przytulać, pieścić”²), rekomendowany przez niemieckie regionalne stowarzyszenie Pro Familia Nadrenii Północnej-Westfalii (będące członkiem International Planned Parenthood Federation), jest przykładem tego, jak w praktyce mogą być realizowane wytyczne zawarte w Standardach Światowej Organizacji Zdrowia dla Europy i Federalnego Biura ds. Edukacji Zdrowotnej w Kolonii³.

W „Standardach”, wśród wytycznych dla edukacji seksualnej dzieci w wieku do lat 4, możemy przeczytać, że pożądane jest m.in. kształtowanie u dzieci postawy pozytywnego nastawienia w stosunku do własnego ciała i wszystkich jego funkcji, a także „(c)iekawość dotycząca własnego ciała i ciał innych osób”⁴.

Antycypując niejako przytoczone zalecenia, autorzy książki „Lieben, kuschen, schmusen” podają przykłady różnych zabaw w ramach „treningu sensorycznego”, który ma pomóc dzieciom uświadomić różnorodność poszczególnych zmysłów i zapewnić im „bardziej zmysłowe podejścia do własnych ciał i ciał innych osób”. Autorzy podręcznika wskazują, że różne zmysły mają kluczowe znaczenie w poznawaniu siebie nawzajem, doświadczeniu i radzeniu sobie z własnym ciałem, a także w stosunkach seksualnych. Zdaniem autorów takim zmysłem jak dotyk, węch i smak, poświęca się mniej uwagi niż wzrokowi i słuchowi, toteż jedna z proponowanych zabaw koncentruje się wokół zmysłu węchu⁵.

Zabawa polega na tym, że dzieci otrzymują na fragmentach układanki różne części swojego ciała (np. palce, dłoń, zgięcie ramienia, włosy, ale także palce u stóp, pochwę, penisa). Dzieci mają

1 L. Kleinschmidt, B. Martin, A. Seibel, *Lieben, Kuschen, Schmusen*, Ökotopia Verlag, 1996.

2 Tłum. własne.

3 Biuro Regionalne Światowej Organizacji Zdrowia dla Europy i Federalne Biuro ds. Edukacji Zdrowotnej w Kolonii (BZgA), *Standardy edukacji seksualnej w Europie*, 2010, s. 15., dostępne pod adresem: https://www.bzga-whocc.de/fileadmin/user_upload/Dokumente/BzgA_Standards_Polish.pdf, dostęp: 27.12.2023.

4 Tamże, s. 38.

5 L. Kleinschmidt, B. Martin, A. Seibel, dz. cyt., s. 83-84.

nazwać część ciała i powąchać ją (!). Proponowany jest również wariant o nazwie „psie zapachy”, który polega na tym, że dzieci powinny poruszać się po pokoju jak psy, wzajemnie się obwąchując.

Z grafiki obrazującej zabawę wynika, że „wąchane” mogą być części ciała innych dzieci.

Hinweis:

Hier bietet sich auch eine Verbindung zu dem Mädchen-Jungen-Puzzle »Hänschen und Gretel« an. Die Kinder nehmen sich dann entweder ein Puzzleteil ihrer Wahl und erriechen das dort abgebildete Körperteil, oder Sie nehmen jeweils ein Puzzleteil, zeigen das dort abgebildete Körperteil allen Kinder, lassen es von den Kindern benennen und dann erriechen. Dies kann Anlaß sein, über die unterschiedlichen Gerüche des eigenen Körpers im besonderen bzw. unterschiedliche Gerüche im allgemeinen zu reden: Was könnt ihr alles riechen? Was duftet wenig, was duftet stark? Welche Gerüche magst du, welche nicht? Was ist angenehm und was unangenehm?

Dadurch bietet sich ein Anlaß, mit den Kindern zu besprechen, daß bestimmte Dinge besonders stark riechen (Gewürze, Blumen), während andere Gegenstände wenig Geruch haben.

»Wohnungsriechen«:

Es kann in unterschiedliche Räume – Spielzimmern, auf der Toilette, auf den Fluren, in

84

Jak podano, zabawa może być okazją do rozmowy na temat różnych zapachów własnego ciała. W tekście znalazły się przykładowe pytania, które mogą ułatwić poprowadzenie pogadanki: „Co czujesz? Co pachnie słabo, a co intensywnie? Które zapachy lubisz, a których nie lubisz? Co jest przyjemne, a co nieprzyjemne?”⁶.

W JEDNYM Z PRZEWODNIKÓW PO „EDUKACJI” SEKSUALNEJ PROPONUJE SIĘ DZIECIOM „EDUKACYJNĄ” ZABAWĘ POLEGAJĄCĄ NA WĄCHANIU RÓŻNYCH CZĘŚCI CIAŁA, W TYM M.IN. PALCÓW U STÓP ORAZ MIEJSC INTYMNYCH.

6 M. Czarnik podaje, że analogiczne zabawy są proponowane dzieciom w odniesieniu do zmysłu dotyku. (M. Czarnik, *Stop seksualizacji naszych dzieci. Analiza zachodnich trendów, czyli jak coraz dalej przesuwane są granice*, <https://www.cda.pl/video/377144293>, dostęp: 20.07.2023.

„SEX, WE CAN?!”

W Austrii w 2010 r., na zlecenie Federalnego Ministerstwa Edukacji, Sztuki i Kultury, Instytut Pedagogiki Seksualnej stworzył film edukacyjny dla nastolatków na temat pierwszego wspólnego stosunku seksualnego. Film w reżyserii Olivera Sveca nosi tytuł „Sex, we can?!” i dostępny jest m.in. na portalu prezentowanym jako „portal zdrowotny dla młodzieży w wieku od 12 do 18 lat, stworzony w celu wzmocnienia zdrowia i umiejętności życiowych młodych ludzi oraz zapobiegania zachowaniom szkodliwym dla zdrowia i zażywaniu substancji uzależniających”⁷.

W filmie dwoje młodych ludzi, David i Sophie przygotowują się do swojego pierwszego w życiu stosunku seksualnego. W roli ich doradców występują ich rówieśnicy z „doświadczeniem”.

Scena z filmu „Sex, we can?!”⁸

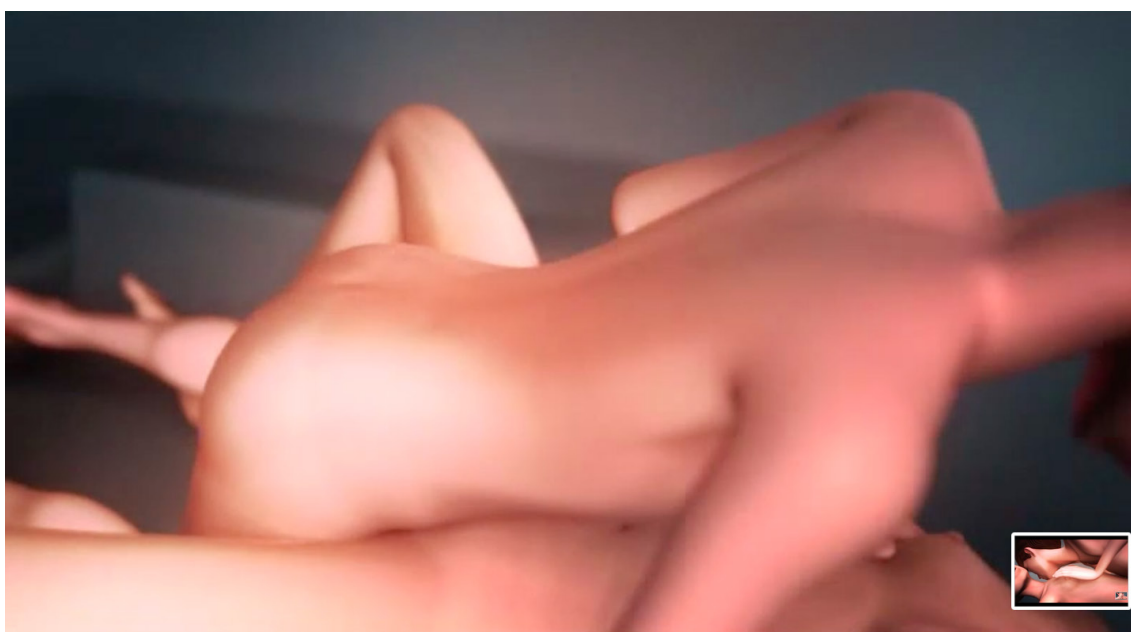
W jednej ze scen David, idąc do toalety, gdzie za chwilę skorzysta z automatu do prezerwatyw, staje przed trójgiem drzwi z napisami: „Heteroseksualny”, „Homoseksualny” i „Metroseksualny”. W innym miejscu widzi razem z Davidem i jego przyjacielem ogląda pornograficzny wideoklip z plastikowymi lalkami (?) przedstawiający m.in. różne formy seksu, w tym oralnego i analnego.

7 FEEL-OK.AT, https://www.feel-ok.at/de_AT/schule/feelok_fuer_lehrpersonen_und_multiplikatoren.cfm, dostęp: 27.12.2023 [tłum. własne].

8 Źródło: Sexualpaedagogik.at, Sex We Can Videos, <https://sexualpaedagogik.at/sex-we-can/>, dostęp: 27.12.2023.

Przyjaciółka Sophie robi jej wykład na temat środków antykoncepcyjnych i pomaga w ich wyborze. **Wśród nich są m.in. pigułki antykoncepcyjne, spirale oraz „pigułka po”**. Sophie, nie będąc przekonaną czy to już czas na „pierwszy raz” i czy nie jest zbyt młoda, jest uświadomiona przez przyjaciółkę: „Od czternastych urodzin życie seksualne prowadzisz na własną odpowiedzialność. Od tej pory uważana jesteś za dojrzałą seksualnie”; „rodzicom nic do tego i możesz sypiać z kim chcesz”⁹.

Ostatecznie film przedstawia w różnych ujęciach sceny stosunku seksualnego Sophie i Davida.

Scena z filmu „Sex, we can?!”¹⁰

Film zamieszczony jest również na portalu Austriackiego Instytutu Edukacji Seksualnej i Poradnictwa Seksualnego, gdzie w opisie filmu dodano jednak krytyczną uwagę, iż jest to „prze-
starzały film o pierwszym razie heteroseksualnej pary” oraz że uzasadniona jest krytyka „**jednostronności heteroseksualnego przedstawiania związków**” oraz obecność pewnych stereotypów związanych z płcią¹¹.

9 Dialog z filmu Sex, we can?!, cyt. za: G. Kuby, Globalna rewolucja..., s. 311.

10 Źródło: FEEL-OK.AT, „SEX, WE CAN?!” - DER FILM, https://www.feel-ok.at/de_AT/jugendliche/themen/liebe_sexualitaet/themen/sex-we-can/sex-we-can.cfm?t=0, dostęp: 27.12.2023.

11 B. Weidinger, <https://sexualpaedagogik.at/sex-we-can/>, dostęp: 27.12.2023.

Być może w niedługim czasie doczekamy się nowej odsłony filmu edukacyjnego dla młodzieży, bez wspomnianych „mankamentów”, w którym nieletni będą mogli obejrzeć np. stosunek seksualny dwóch mężczyzn.

NASTOLATKA, OGLĄDAJĄCA JEDEN Z AUSTRIACKICH FILMÓW
EDUKACYJNYCH, SPOTKA SIĘ Z PRZEKAZEM: „OD CZTERNASTYCH URODZIN
ŻYCIE SEKSUALNE PROWADZISZ NA WŁASNĄ ODPOWIEDZIALNOŚĆ.
OD TEJ PORY UWAŻANA JESTEŚ ZA DOJRZAŁĄ SEKSUALNIE.
RODZICOM NIC DO TEGO I MOŻESZ SYPIAĆ Z KIM CHCESZ”

DEZINFORMACJA

Przeznaczony dla rodziców dzieci w wieku 10-12 lat podręcznik „Mein Körper, meine Emotionen. Sexuelle Aufklärung leicht gemacht!” („Moje ciało, moje emocje. Ułatwiona edukacja seksualna”¹²) dostępny na portalu internetowym dla dzieci i młodzieży „Kinder- und Jugendhilfe”¹³, sponzorowanym przez niemieckie Federalne Ministerstwo Rodziny, Seniorów, Kobiet i Młodzieży, jest przykładem na to, jak nazywanie modelu permisywnej edukacji seksualnej, „kompleksowym” tudzież „wszechstronnym” lub „holistycznym” jest mylące. W podręczniku możemy przeczytać: „Jeśli mężczyzna i kobieta chcą uprawiać seks bez zajścia w ciążę, **muszą** [podkr. autora] stosować środki antykoncepcyjne. Na przykład, kobieta może brać pigułki, a mężczyzna prezerwatywę”¹⁴.

Zdjęcie: Adobe Stock

12 Tłum. własne.

13 Książka w wersji niemieckiej dostępna pod adresem: https://jugendhilfeportal.de/fileadmin/user_upload/de_group3_handbook.pdf, dostęp: 27.12.2023; jej treść dostępna jest także w polskiej wersji na portalu sexedu.eduskills.plus, prowadzonym przez Studio GAUS GmbH z siedzibą w Berlinie, <https://sexedu.eduskills.plus/guidelines/4>, dostęp: 27.12.2023.

14 Sexedu.eduskills.plus <https://sexedu.eduskills.plus/guidelines/4>, dostęp: 12.07.2023.

Jako przykład odpowiedzialnego zachowania, na jednej z grafik przedstawiono ojca wręczającego swojemu nastoletniemu synowi prezerwatywę¹⁵.

Niezależnie zatem od wspomnianego we wstępie ukazywania perspektywy poczęcia dziecka w kategoriach zagrożenia oraz oderwania stosunku seksualnego od jego funkcji (również) prokreacyjnej, zupełnie pomija się metody naturalnego planowania rodziny (NPR), opierające się na rozpoznawaniu dni płodnych i niepłodnych u kobiety, które również pozwalają na podejmowanie aktywności seksualnej nieprowadzącej do poczęcia dziecka. Mamy zatem do czynienia z zafałszowanym obrazem rzeczywistości, nieuwzględniającym okresów występujących w cyklu płodności kobiety. To jednak poniekąd zrozumiałe, biorąc pod uwagę, że NPR wymaga czasu i jest odpowiednie dla stałych związków (małżeństw). Tymczasem w modelu permisywnej edukacji seksualnej współżycie seksualne przedstawia się w całkowitym oderwaniu od pozostawania w trwałej relacji.

W MODELU PERMISYWNEJ EDUKACJI SEKSUALNEJ WSPÓŁŻYCIE SEKSUALNE PRZEDSTAWIA SIĘ W CAŁKOWITYM ODERWANIU OD POZOSTAWANIA W TRWAŁEJ RELACJI.

Pozycja „Mein Körper, meine Emotionen” jest również o wiele bardziej otwarta na „różnorodność” niż film edukacyjny „Sex, we can?!”. Możemy w niej przeczytać: „Okres dojrzewania to szczególnie ważny i napięty czas dla dzieci gejowskich, lesbijskich i biseksualnych (...) Te dzieci potrzebują wsparcia, a przede wszystkim akceptacji ze strony rodziców.”

Na temat masturbacji przeczytamy, że „odgrywa ważną rolę w rozwoju seksualnym dzieci. Własne ciało można badać, czuć i odkrywać”, a także: „Ważne jest, aby, jako dorośli, nie oceniać, a wręcz nie zakazywać masturbacji. Masturbacja jest sposobem na odkrycie i cieszenie się własnym ciałem i przyjemnościami seksualnymi. Masturbacja to seks z samym sobą i nie powoduje żadnych uszkodzeń fizycznych ani psychicznych - zostawmy wreszcie za sobą czas mitów naszych dziadków!”

Gdyby zatem ktoś nauczał dziecko, że współżycie seksualne od strony etycznej właściwe jest tylko dla kobiety i mężczyzny tworzących małżeństwo, że należy panować nad własnym popędem seksualnym i że uciekanie się do masturbacji jest czymś nieuporządkowanym i niemoralnym, a w niektórych przypadkach może prowadzić do uzależnienia, to ze strony promotorów permisywnej edukacji seksualnej, może dowiedzieć się o sobie, że jest „homofobem”, „transfobem”, „bifobem”, „interfobem”¹⁶, w dodatku zacofanym.

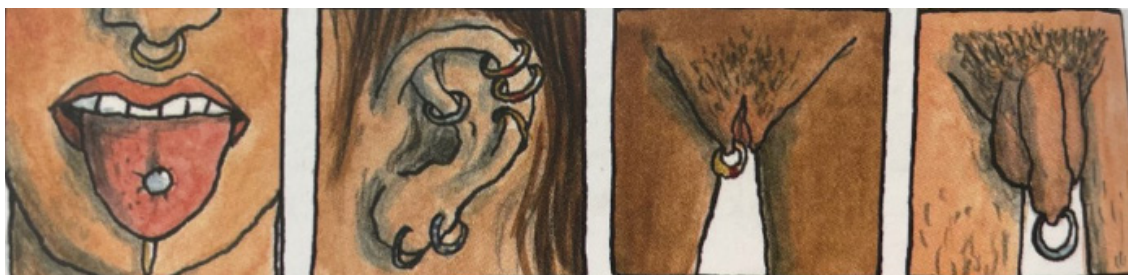
¹⁵ Tamże.

¹⁶ W przedmiotowym podręczniku znajdziemy bowiem określenia postaw, sprzecznych z wizją seksualności ukazywanej przez ideologię *gender*, takie jak: „interfobia”, „transfobia”, „bifobia” czy „homofobia”.

PROPONOWANE SPOSOBY „WYRAŻANIA SIEBIE”

W Polsce, wśród pozycji odnoszących się do „edukacji” seksualnej, znajdziemy m.in. książkę niemieckiej autorki, Kathariny von der Gathen, z ilustracjami Anke Kuhl – „Od stóp do głów. Ilustrowany elementarz ciała”, wydaną przez wydawnictwo „Dwie siostry”. Na stronie internetowej wydawnictwa, w opisie książki możemy przeczytać: „Ta książka to niosące pozytywny, wzmacniający przekaz kompendium wiedzy o ludzkim ciele, a towarzyszące hasłom proste ćwiczenia i dowcipne ilustracje sprawiają, że jej lektura to świetna zabawa!”¹⁷.

Co znajdziemy w książce? W ramach wiedzy o ludzkim ciele dzieci dowiedzą się m.in., w jakich częściach ciała można nosić kolczyk lub koczyki, co zostało zaprezentowane na jednej z „dowcipnych” ilustracji:

Ilustracja: A. Kuhl [w:] K. von der Gathen, *Od stop do głów. Ilustrowany elementarz ciała*, Warszawa 2023, s. 42.

Oczywiście elementarz zawiera znacznie więcej „ciekawych” grafik. Książkę znajdziemy w polskich księgarniach internetowych oraz stacjonarnych – również w dziale dedykowanym dzieciom w wieku 6-8 lat (!) oraz, co ciekawe, w popularnej w Polsce, niemieckiej sieci drogerii.

**W KSIĄŻCE O „EDUKACJI” SEKSUALNEJ, PROPONOWANEJ DZIECIOM
W WIEKU 6-8 LAT, DOSTĘPNEJ RÓWNIEŻ W POLSKICH KSIĘGARNIACH,
MŁODZI CZYTELNICZY ZOBACZĄ, ŻE KOLCZYK MOŻNA NOSIĆ NIE
TYLKO W UCHU ALE TAKŻE W JĘZYKU, POCHWIE I PENISIE.**

17 Wydawnictwo Dwie Siostry sp. z o.o., <https://wydawnictwodwiesiostry.pl/katalog/od-stop-do-glow.html>, dostęp: 27.12.2023.

MOŻNA MIEĆ DWÓCH TATUSIÓW

Zdjęcie: Adobe Stock

Wychowywanie dzieci przez pary jedнопłciowe może budzić sprzeciw nawet tych osób, które nie widzą nic złego w instytucjonalizacji związków jedнопłciowych. Stąd potrzeba osławiania społeczeństwa i przedstawiania „różnych modeli rodziny” w niewinny i ciepły sposób.

W polskich księgarniach, w kategorii „opowieści dla najmłodszych dzieci”¹⁸, dostępne są książeczki przedstawiające „szczęśliwe i pełne miłości rodziny”, w których dzieci mają dwóch „tatusiów” - homoseksualistów lub dwie „mamusie” - lesbijki. Przykładem takich pozycji są książki amerykańskiej pisarki i feministki L. Newman „Daddy, Papa And Me” oraz „Mommy Mama And Me”. „Od zabawy w chowanego po przebieranki, potem kąpiel i buziak na dobranoc — nie ma ograniczeń co do tego, co kochająca rodzina może razem robić.” – czytamy w opisie książki¹⁹.

Nie wszyscy jednak spośród z tych, którzy opowiadają się za „związkami partnerskimi”, zdają sobie sprawę, że ich instytucjonalizacja, to tylko krok w kierunku przyznania dalszych przywilejów parom homoseksualnym, analogicznych do tych, które mają małżonkowie, zatem również prawa do adopcji dzieci²⁰.

**RÓWNIEŻ W POLSKICH KSIĘGARNIACH, W KATEGORII „OPOWIEŚCI DLA
NAJMŁODSZYCH DZIECI”, DOSTĘPNE SĄ KSIĄŻECZKI PRZEDSTAWIAJĄCE
„SZCZĘŚLIWE I PEŁNE MIŁOŚCI RODZINY”, W KTÓRYCH DZIECI MAJĄ DWÓCH
„TATUSIÓW” - HOMOSEKSUALISTÓW LUB DWIE „MAMUSIE” – LESBIJKI.**

18 Zob. Lubimyczytać.pl sp. z o.o., <https://lubimyczytac.pl/ksiazka/5018878/daddy-papa-and-me>, dostęp: 27.12.2023.

19 L. Newman, *Daddy, Papa and Me*, wyd. Tricycle Press 2009, <https://lubimyczytac.pl/ksiazka/5018878/daddy-papa-and-me>, dostęp: 27.12.2023.

20 W chwili obecnej, w Polsce, zgodnie z art. 115 § 1 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego, przysposobić wspólnie mogą tylko małżonkowie.

WIESZ KIM JESTEŚ?

Jak już wspomniano, w eseju dotyczącym metod działania edukatorów seksualnych, jednym ze sposobów zmiany myślenia oraz oswojenia odbiorcy z wizją rzeczywistości ukazywaną przez ideologów *gender* oraz promotorów permisywnej edukacji seksualnej, jest organizowanie spotkań z osobami o skłonnościach homoseksualnych, utożsamiającymi się z płcią przeciwną lub innymi, które wpisują się w szeroką gamę „orientacji i tożsamości” „LGBTQIAP+”.

Z opublikowanego w 2023 r. raportu o edukacji seksualnej w brytyjskich szkołach²¹ dowiadujemy się, że w 2006 r. pracownik naukowy z *Central School of Speech and Drama*, Catherine McNamara, zorganizowała warsztaty teatralne, których celem miało być **wzbudzenie refleksji na temat transseksualności w aspekcie płci biologicznej i możliwej interwencji hormonalnej lub chirurgicznej**. Podczas warsztatów, założyciel organizacji charytatywnej, Jay Stewart, i jego kolega „ujawnili się” jako osoby transpłciowe w czasie lekcji z dziećmi, aby przekonać je, że „nie trzeba mieć penisa, aby być mężczyzną”²².

W opisie tego wydarzenia zanotowano: „**Moment, w którym Jay wyraźnie powiedział, że po urodzeniu został przypisany do płci żeńskiej, był interesujący. Przetwarzanie tego stwierdzenia było namacalne, a 2 lub 3 uczniów powtórzyło je w celu wyjaśnienia. To był krytyczny moment, który zmienił się w pytanie, w jaki sposób osoba przechodzi od bycia dziewczyną do bycia mężczyzną**”.

Z kolei dumny z siebie Jay Stewart stwierdził, iż staranne przygotowanie spotkania przez niego i jego kolegę pozwoliło, aby ich „transpłciowość była obecna w pokoju”²³.

W CZASIE WARSZTATÓW TEATRALNYCH, ZORGANIZOWANYCH DLA UCZNIÓW
JEDNEJ Z BRYTYJSKICH SZKÓŁ, UCZNIOWIE MIELI OKAZJĘ SPOTKAĆ SIĘ
„CIEKAWYM GOŚCIEM”, KTÓRY ZACHĘCAŁ DO REFLEKSJI, W JAKI SPOSÓB
OSOBA PRZECHODZI OD BYCIA DZIEWCZYNĄ DO BYCIA MĘŻCZYZNĄ ORAZ
PRZEKONYWAŁ, ŻE „NIE TRZEBA MIEĆ PENISA, ABY BYĆ MĘŻCZYZNĄ”.

21 New Social Covenant Unit, *What is being taught in Relationships and Sex Education in our schools?*, 2023, <https://ia800505.us.archive.org/33/items/what-is-being-taught-in-relationships-and-sex-education-in-our-schools-2/What%20is%20being%20taught%20in%20relationships%20and%20sex%20education%20in%20our%20schools2.pdf>, dostęp: 27.12.2023.

22 Tamże, s. 17 [tłum. własne].

23 Tamże [tłum. własne].

We wspomnianym raporcie opisano także przypadek Olly'ego Pike'a, brytyjskiego „LGBT Edutrainera”²⁴, zajmującego się m.in. tworzeniem kreskówek, które prezentuje uczniom szkół podstawowych. Jedną z nich jest *Jamie – A Transgender Cinderella Story*²⁵ („Jamie – Historia Transpłciowego Kopciuszka”²⁶). Jest to opowieść o jasnowłosej dziewczynce, zmuszanej przez swoich niegodziwych braci do wykonywania różnych prac domowych, takich jak sprzątanie czy przyrządzanie posiłków. Pewnego razu bracia wybierają się na bal do pałacu, na który nie chcą zabrać swojej siostry. Rozwiązaniem problemów Jamie okazuje się być założenie męskiego garnituru oraz ścięcie długich jasnych włosów. Jamie odkrywa, że jest chłopcem i że zawsze nim była. W końcu „odmieniony” Jamie trafia na bal, na którym niemal od pierwszego wejrzenia zakochuje się w „nim” czarnoskóra księżniczka.

Tytułowy kadr z filmu *Jamie – A Transgender Cinderella Story*.

Olly Pike, na swoim koncie na Instagramie, zamieszcza także krótką animację, zatytułowaną *Gender Explained for Kids - Part 1*, na której widzimy jeden z wielu sposobów, w jaki koncepcja spektrum „tożsamości płciowej” jest przedstawiana dzieciom w szkole podstawowej. Animacja pokazuje „ruchomą skalę”, na której większość ludzi znajduje się gdzieś od „kobiety”, „głównie kobiety”, „częściowo kobiety”, „obu lub żadnego”, aż do „częściowo mężczyzny”, „głównie mężczyzny” lub „mężczyzny”.

²⁴ Edutrainer to osoba, która edukuje poprzez zabawę.

²⁵ O. Pike *Jamie – A Transgender Cinderella Story* (2015), film dostępny pod adresem: https://www.youtube.com/watch?v=4_9F0RZU-slc, dostęp: 27.12.2023.

²⁶ Tłum. własne.

Scena z animacji *Gender Explained for Kids – Part 127*.

Kolejnym przykładem promowania permisywnej edukacji seksualnej jest działalność brytyjskiej organizacji *Educate & Celebrate*, która instruuje przedszkola i szkoły podstawowe w zakresie działań jakie powinny wdrożyć, by były „neutralne płciowo” i odpowiednie dla „dzieci wszystkich płci”, ponieważ małe dzieci są „płynne”.

Zdaniem „ekspertów” dzieci należy m.in. nakłaniać do odgrywania ról płci przeciwnej, po tym jak wcześniej odmówiły, a także ograniczać im dostęp do niektórych zabawek.

Podawany jest też „pouczający” przykład: „Dana zachęca dzieci do wybierania, kogo chcą odgrywać w swoich opowiadaniach, niezależnie od płci. Mówi: «Pewna dziewczynka powiedziała kiedyś, że nie chce grać rycerza, więc obejrzelśmy trzy książki, w których bohaterami są kobiety. Potem z radością zagrała rycerza!»”²⁸.

ZDANIEM „EKSPERTÓW” OD EDUKACJI SEKSUALNEJ, DZIECI NALEŻY NAKŁANIAĆ DO ODGRYWANIA RÓL PŁCI PRZECIWNEJ, RÓWNIEŻ GDY WCZEŚNIEJ TEGO ODMÓWIŁY, A TAKŻE OGRANICZAĆ IM DOSTĘP DO NIEKTÓRYCH ZABAWEK.

27 Zob. O. Pike, (2022) *Gender Explained for Kids – Part 1*, https://www.instagram.com/p/CbspXLqtdY/?utm_source=ig_web_copy_link, dostęp: 27.12.2023.

28 Dr. Barnes, E. and Dr. Carlile, A. *How To Transform Your School Into An LGBT+ Friendly Place*. London and Philadelphia: Jessica Kingsley 2018, s. 74-75, cyt. za: New Social Covenant Unit, *What is being taught...* dz. cyt. s. 30-31 [tłum. własne].

W swoich materiałach *Educate & Celebrate* wyjaśnia: „Dzieci są tak otwarte i gotowe do słuchania, nie mają ustalonych poglądów i są płynne w swoich pomysłach i zrozumieniu oraz chętnie akceptują poddane im możliwości. Aby je wspierać, nauczyciele muszą być gotowi z piosenkami, książkami i przykładami w swoim repertuarze i korzystać z każdej okazji, aby rzucić wyzwanie z góry przyjętym poglądom małych dzieci”²⁹.

Mając na uwadze powyższe przykłady nie dziwi fakt, że w ciągu ostatnich 8 lat, w Wielkiej Brytanii, liczba skierowań do ośrodków medycznych, dokonujących interwencji hormonalnych i chirurgicznych na dzieciach, wzrosła o 2457%! (dwa tysiące czterysta pięćdziesiąt siedem procent)³⁰

**W CIĄGU OSTATNICH 8 LAT, W WIELKIEJ BRYTANII, LICZBA SKIEROWAŃ DO
OŚRODKÓW MEDYCZNYCH, DOKONUJĄCYCH INTERWENCJI HORMONALNYCH
I CHIRURGICZNYCH NA DZIECIACH, WZROSŁA O 2457%!**

„POZYTYWNE PODEJŚCIE DO SEKSU” I UKRYWANIE PRZED RODZICAMI FAKTU PRZEKAZYWANIA DZIECIOM GENDEROWYCH TREŚCI

Jedna z wiodących brytyjskich organizacji pozarządowych – *School of Sexuality Education*, zajmujących się „wspieraniem szkół w prowadzeniu edukacji seksualnej i dotyczącej relacji międzyludzkich”, na swojej stronie internetowej deklaruje: „W naszej pracy z młodymi ludźmi zawsze opowiadamy się za pozytywnym podejściem do seksu zarówno w klasie, jak i ogólnie”³¹. Co należy rozumieć przez „pozytywne podejście do seksu?

29 Tamże [tłum. własne].

30 Zob. uzasadnienie projektu ustawy o zmianie ustawy o zawodach lekarza i lekarza dentysty autorstwa Instytutu Ordo Iuris, s. 3. Projekt z uzasadnieniem dostępny pod adresem: https://ordoiuris.pl/sites/default/files/inline-files/Stop_okaleczeniu_dzieci_projekt.pdf (dostęp: 27.12.2023).

31 School of Sexuality Education Ltd., *What is sex positivity?*, 4.11.2019, <https://schoolofsexed.org/blog-articles/2019/11/4/what-is-sex-positivity>, dostęp: 27.12.2023 [tłum. własne].

Wg *School of Sexuality Education* „oznacza to z jednej strony otwartą rozmowę nt. seksu, bez wstydu i zażenowania, z rodzicami, nauczycielami, komunikowanie swoich upodobań partnerom seksualnym” (zwraca uwagę użycie liczby mnogiej). Jednakże „pozytywne podejście do seksu” to również „odejście od heteronormatywnych i opartych na monogamii założeń [podkr. aut.], a zamiast tego praca nad zrozumieniem naszych własnych i wzajemnych pragnień w sposób otwarty i bez domniemań. Istnieje wiele różnych preferencji i praktyk seksualnych - wszyscy jesteśmy trochę inni. Pozytywne nastawienie do seksu polega na akceptowaniu i uczeniu się o tej różnorodności, aby podchodzić do seksu ze zniuansowaną świadomością wieloaspektowej, płynnej tożsamości seksualnej każdego z nas. Obejmuje to nieocenianie i akceptowanie praktyk seksualnych, które są uważane za odbiegające od normy”³².

WG EDUKATORÓW PERMISYWNEJ EDUKACJI SEKSUALNEJ JEDNEJ Z BRYTYJSKICH ORGANIZACJI „POZYTYWNE PODEJŚCIE DO SEKSU” OZNACZA M.IN. „ODEJŚCIE OD HETERONORMATYWNYCH I OPARTYCH NA MONOGAMII ZAŁOŻEŃ”.

Tekstowi towarzyszy grafika przedstawiająca kolorowe cukierki, na których w ramach w kształcie serduszek widnieją komunikaty: „Chcesz?”, „To jest przyjemne”, „Pocałujesz mnie?”, „Dotknij mnie”, „Jesteś gotowy?”³³.

Źródło grafiki: Schoolofsexed.org, *What is sex positivity?* <https://schoolofsexed.org/blog-articles/2019/11/4/what-is-sex-positivity>, dostęp: 27.12.2023.

32 Tamże.

33 Tamże.

W przywoływanym raporcie dotyczącym treści przekazywanych w ramach edukacji seksualnej w brytyjskich szkołach czytamy, że wiele szkół, w których działalność podejmuje organizacja *School of Sexuality Education*, zapewnia rodziców, iż edukacja o związkach i seksualności w szkole „nie dotyczy promowania orientacji seksualnej lub aktywności seksualnej”³⁴.

NIEKTÓRE BRYTYJSKIE SZKOŁY UKRYWAJĄ PRZED RODZICAMI TO, JAKIE TREŚCI PRZEKAZUJĄ DZIECIOM ORGANIZACJE ZEWNĘTRZNE, DZIAŁAJĄCE W SZKOLE

Koniec części pierwszej.

34 New Social Covenant Unit, *What is being taught ...* dz. cyt. s. 9 [tłum. własne].

WSPARCIE DARCYŃCÓW

Instytut Ordo Iuris jest fundacją i zakres naszej aktywności jest ściśle uzależniony od funduszy, które pozyskamy na działalność statutową. Ceniąc sobie niezależność, nie korzystamy ze środków publicznych i grantów, których pozyskanie mogłoby ją ograniczać. Naszą działalność prowadzimy tylko dzięki hojności naszych Darczyńców, zwłaszcza tych, którzy wspierają nas regularnie co miesiąc w ramach Kręgu Przyjaciół (więcej na: www.przyjaciele.ordoiuris.pl)

RAZEM MOŻEMY REALNIE WPŁYWAĆ NA RZECZYWISTOŚĆ!

DAROWIZNĘ MOŻNA PRZEKAZAĆ NA KONTO

32 1160 2202 0000 0002 4778 1296

Fundacja Instytut na rzecz Kultury Prawnej Ordo Iuris
ul. Zielna 39, 00-108 Warszawa
oraz za pomocą przelewów internetowych
Tpay i PayPal (szczegóły na stronie www.ordoiuris.pl)